

er ikke altid let at faa fat i, hvad det er, Retsforbundet mener om de forskellige politiske Problemer; man kan undertiden fristes til at tro, at de forskellige Agitatorer for Retsforbundet hver har sit Program, saa divergerende, ja, modstridende kan Udtalelserne falde fra den Side. Men det ærede Medlems Udtalelser i Gaar var ret uforbeholdne, det ærede Medlem gav sin Tilslutning til Tendensen i Forslaget, han sluttede sig til Forslagets Principper og stillede sig derved paa Linie, Side om Side med det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Jeg har ogsaa altid opfattet det saaledes, at Retsforbundets ledende Mænd i Almindelighed i deres Opfattelse af Organisationsforhold var blakket venstrefarvede i Køløren, og nu har vi jo Partiets Ordførers Udtalelser for, at dette er rigtigt. Jeg betvivler dog stærkt, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam har alle sine Vælgere bag sig i denne Sag; jeg kunde godt tænke mig, at adskillige af dem ikke synes om, at han saa bestemt har stillet sig Side om Side med det ærede Medlem Hr. Pinstrup imod de organiserede Arbejdere; men det bliver jo en Sag mellem det ærede Medlem og de Vælgere, der stemte paa hans Parti ved Valget den 2. December.

Om selve Lovforslaget vil jeg kun gøre et Par korte Bemærkninger. Det forekommer heller ikke mig, at Lovforslagets Titel helt svarer til dets Indhold. Hvis man havde sat som Overskrift: Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed for dem, der bryder ud af Organisationerne — saa havde det passet bedre til Indholdet, for det er nemlig det, Lovforslaget tilsigter. Samtlige Talere med Undtagelse af den ærede Ordfører for Venstre og det ærede Medlem Hr. Axel Dam har været enige i at udtale, at Forslaget er uklart affattet, og at det er taaget i sine Bestemmelser. Det mener jeg ogsaa, og det overrasker ikke saa lidt, naar man erindrer, at det er 4de Gang, Forslaget fremsættes her i Tinget; der har altsaa været Tid nok til at tænke over Tingene. I de foregaaende Rigsdagssamlinger har man blandt Forslagsstillernes Navne ogsaa set den nuværende Justitsministers Navn. Det er dog forbavsende, at Justitsministeren har kunnet give Navn til et Forslag, der er saa slet udarbejdet som det foreliggende, han maa aabenbart ikke have haft Tid til at læse det igennem, før han satte sit Navn under det. Men der er sikkert heller ingen Tvivl om, at det er det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der er Fader til Forslaget, det er

sikkert hans dunkle Aand, der har svævet over Vandene, da Forslaget blev til.

Der staar i § 3, at den, der overtræder denne Lov, kan straffes med simpelt Fængsel eller, under formildende Omstændigheder, med Bøder indtil 100 000 Kr. Skal det nu anses for en formildende Omstændighed at faa en Bøde paa 100 000 Kr. i Stedet for at blive idømt simpelt Fængsel? Der forekommer mig at være noget bagvendt i denne Bestemmelse. Men hvem er det, der i givet Tilfælde skal i Fængsel? Det siger Lovforslaget intet om. I Bemærkningerne til § 3 siges det, at det er Organisationernes Bestyrelser, som er ansvarlige, og deri skal formentlig ligge, at det er Ministerens Mening, at det er Organisationernes Bestyrelser, der eventuelt skal puttes i Fængsel. Nu er Organisationsvæsenet undertiden forment saaledes, at der er Organisationssammenslutninger, som ikke kan siges at have nogen Bestyrelse, i hvert Fald ikke i den Forstand, den højtærede Minister synes at mene. Jeg tænker her paa Fællesorganisationerne, der er Sammenslutninger af Organisationer, de har en Slags Fællesbestyrelse bestaaende af samtlige Organisationers Bestyrelser, og denne Fællesbestyrelse kan være sammensat af adskillige Hundrede, indtil 400—500, Personer. Det vil sikkert i mange Tilfælde blive disse store Fællesbestyrelser, som vil blive gjort ansvarlige. Skal alle disse Mennesker puttes i Fængsel? Hvis det er Meningen — og man kan aldrig vide, hvilket Resultat Højesteret kan komme til —, maa vi sikkert se os om for at skaffe Plads. Man kan naturligvis putte dem i Fængsel skiftevis i mindre Hold, indtil hele Rækken er gennemløbet. Jeg ved ikke, om det er Ministerens Mening, at denne Praksis skal følges.

Den højtærede Minister og særlig det ærede Medlem Hr. Pinstrup satte store Forhaabninger til dette Lovforslag; man tror, at det, hvis det bliver vedtaget, vil virke som en heldbringende Medicin for den økonomiske Krise; man tror, at det vil bringe Ro paa Arbejdsmarkedet og Fred og Fordragelighed i Befolkningen. Det er ganske urigtigt. Det vil netop skabe Uro og Ufred, og det vil skabe en Uorden og Usikkerhed, som Samfundet i det lange Løb ikke kan være tjent med. Lovforslaget er, som mit Partis Ordfører (Hans Nielsen) har sagt, direkte rettet mod Organisationerne, og i sin Tendens er det anarkistisk. Det er i Virkeligheden et anarkistisk Forslag. Hvis Rigsdagen vedtager dette Lovforslag, hvad jeg nu ikke tror den gør,